

รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เรื่อง อิทธิพลของแหล่งปลูกต่อปริมาณดอกของเอื้องแซะ

(Effect of location on flower quantity of *Dendrobium scabrilingue*.Lindl.)

โครงการย่อยภายใต้ชุดโครงการ การผลิตเอื้องแซะหอมเพื่อการสกัดกลิ่นหอม
ได้รับการจัดสรรงบประมาณวิจัย ประจำปี 2549
จำนวน 256,700 บาท

หัวหน้าโครงการ	นางชนิษฐา	ดวงสงค์
ผู้ร่วมโครงการ	นางเบญจวรรณ	สมบูรณ์
	นายชาลิต	พงศ์ศุภสมิทธิ์
	นายวุฒิชัตร	เสเนียร์วงศ์ ณ อยุธยา
	นายสมจิตร	ยาดี
	นางสาวนงลักษณ์	ชุมพันธ์
	นางสาววชิราภรณ์	สุขชี

งานวิจัยเดิร์จสมบูรณ์
วันที่ 20 พฤษภาคม 2550

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ได้ให้การอุดหนุนทุนวิจัยประจำปีงบประมาณ 2549 และขอขอบคุณโครงการจัดตั้งศูนย์ กลัวยไม้มฯ ที่ให้ความอนุเคราะห์บุคลากรและสถานที่ในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ฝ่าย อนุบาลโครงการคืนชีวิตกลัวยไม้ไทยสู่ไฟฟุกซ์ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ขอขอบคุณ คุณเย็น วีระવัฒนมาศ เจ้าของสวนกลัวยไม้ เย็นอรุคิด จังหวัด นครปฐมและคุณวิชัย รัตนจินดา เจ้าของสวนกลัวยไม้ไว้ลรัตน์ จำเภอคลองชลุง จังหวัด กำแพงเพชร ที่ได้ให้คำแนะนำในการปลูกเลี้ยงกลัวยไม้อีองแซะหอม ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง แม่ส่องสอน คุณสมจิตรา ยะดี ที่ให้ความอนุเคราะห์พื้นที่ทดลอง และคุณสุนทรี หับพิมทอง เจ้าหน้าที่บริหารงานประจำโครงการวิจัยอีองแซะหอม ที่ให้ความช่วยเหลือในการประสานงาน ด้านต่างๆ จนประสบผลสำเร็จและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ

คณะผู้วิจัย

สารบัญเรื่อง

เรื่อง

หน้า

สารบัญตาราง	ก
สารบัญภาพผนวก	ข
สารบัญตารางผนวก	จ
บทคัดย่อ	1
Abstract	2
คำนำ	4
วัตถุประสงค์	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ตัววิจัย	6
อุปกรณ์การทำวิจัย	7
วิธีการวิจัย	8
ขอบเขตของการทำวิจัย	9
ผลการทดลอง	9
วิเคราะห์ผลการทดลอง	16
สรุปผลการทดลอง	17
เอกสารอ้างอิง	18
ภาคผนวก	19

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

ตารางที่ 1	แสดงการเจริญเติบโตและอุดอกรากของเชื้องแซะหอมจากการแยก ลำลูกกลิ้วยปลูก จำนวน 3 ลำ	14
ตารางที่ 2	แสดงการเจริญเติบโตและอุดอกรากของเชื้องแซะหอมจากการแยก ลำลูกกลิ้วยปลูก จำนวน 5 ลำ	14
ตารางที่ 3	แสดงการเจริญเติบโตและอุดอกรากของเชื้องแซะหอมจากการแยก ลำลูกกลิ้วยปลูก จำนวน 7 ลำ	15
ตารางที่ 4	แสดงการเจริญเติบโตและอุดอกรากของเชื้องแซะหอมจากการเพาะเมล็ด	15

สารบัญภาพนวน

ภาพนวนที่		หน้า
ภาพนวนที่ 1	แสดงจำนวนลูกกลั่วยที่แตกใหม่ของเอื้องแซะหอมจากการแยก ลูกกลั่วยปลูกจำนวน 3 ลูก	20
ภาพนวนที่ 2	แสดงความสูงและความกว้างลูกกลั่วยของเอื้องแซะหอมจากการแยก ลูกกลั่วยปลูกจำนวน 3 ลูก	20
ภาพนวนที่ 3	แสดงระยะเวลาในการอุดดอกของเอื้องแซะหอมจากการแยก ลูกกลั่วยปลูกจำนวน 3 ลูก	20
ภาพนวนที่ 4	แสดงขนาดดอกของเอื้องแซะหอมจากการแยกลูกกลั่วย ปลูกจำนวน 3 ลูก	20
ภาพนวนที่ 5	แสดงจำนวนดอกต่อคำ และจำนวนดอกต่อกระถางของเอื้องแซะหอม จากการแยกลูกกลั่วยปลูกจำนวน 3 ลูก	21
ภาพนวนที่ 6	แสดงจำนวนลูกกลั่วยที่แตกใหม่ของเอื้องแซะหอมจากการแยก ลูกกลั่วยปลูกจำนวน 5 ลูก	21
ภาพนวนที่ 7	แสดงความสูงและความกว้างลูกกลั่วยของเอื้องแซะหอมจากการ แยกลูกกลั่วยปลูกจำนวน 5 ลูก	21
ภาพนวนที่ 8	แสดงระยะเวลาในการอุดดอกของเอื้องแซะหอมจากการแยก ลูกกลั่วยปลูกจำนวน 5 ลูก	22
ภาพนวนที่ 9	แสดงขนาดดอกของเอื้องแซะหอมจากการแยกลูกกลั่วย ปลูกจำนวน 5 ลูก	22
ภาพนวนที่ 10	แสดงจำนวนดอกต่อคำ และจำนวนดอกต่อกระถางของเอื้องแซะหอม จากการแยกลูกกลั่วยปลูกจำนวน 5 ลูก	22
ภาพนวนที่ 11	แสดงจำนวนลูกกลั่วยที่แตกใหม่ของเอื้องแซะหอมจากการแยก ลูกกลั่วยปลูกจำนวน 7 ลูก	23
ภาพนวนที่ 12	แสดงความสูงและความกว้างลูกกลั่วยของเอื้องแซะหอมจากการ แยกลูกกลั่วยปลูกจำนวน 7 ลูก	23

สารบัญภาพผนวก (ต่อ)

ภาพผนวกที่		หน้า
ภาพผนวกที่ 13	แสดงระยะเวลาในการออกดอกของเชื้อเชษฐ์หอมจากการแยก ลำลูกกลิ้วยปลูกจำนวน 7 ลำ	23
ภาพผนวกที่ 14	แสดงขนาดของดอกเชื้อเชษฐ์หอมจากการแยกลำลูกกลิ้วย ปลูกจำนวน 7 ลำ	23
ภาพผนวกที่ 15	แสดงจำนวนดอกต่อลำและจำนวนดอกต่อกระถางของเชื้อเชษฐ์หอม จากการแยกลำลูกกลิ้วยปลูกจำนวน 7 ลำ	24
ภาพผนวกที่ 16	แสดงความสูงและความกว้างลำลูกกลิ้วยของเชื้อเชษฐ์หอม จากการเพาะเมล็ด	25
ภาพผนวกที่ 17	แสดงระยะเวลาในการออกดอกของเชื้อเชษฐ์หอมจากการเพาะเมล็ด	25
ภาพผนวกที่ 18	แสดงขนาดดอกของเชื้อเชษฐ์หอมจากการเพาะเมล็ด	25
ภาพผนวกที่ 19	แสดงจำนวนดอกต่อลำและจำนวนดอกต่อกระถางของเชื้อเชษฐ์หอม จากการเพาะเมล็ด	25
ภาพผนวกที่ 20	แสดงจำนวนดอก และขนาดดอกของเชื้อเชษฐ์หอมที่แยกลำลูกกลิ้วย ปลูก ในโรงเรือนหลังคาพลาสติกใหม่ขนาด 50 เปอร์เซ็นต์ ที่มีห้องน้ำลับแยกไว้	26
ภาพผนวกที่ 21	แสดงจำนวนดอก และขนาดดอกของเชื้อเชษฐ์หอมที่ปลูกจากต้นกล้า เพาะเมล็ดในโรงเรือนหลังคาพลาสติกใหม่ขนาด 50 เปอร์เซ็นต์ ที่มีห้องน้ำลับแยกไว้	26
ภาพผนวกที่ 22	แสดงจำนวนดอก และขนาดดอกของเชื้อเชษฐ์หอมที่ปลูกจากต้นกล้า เพาะเมล็ดในโรงเรือนระบบไฮ耶็น ที่มีห้องน้ำลับแยกไว้	27
ภาพผนวกที่ 23	แสดงจำนวนดอก และขนาดดอกของเชื้อเชษฐ์หอมที่แยกลำลูกกลิ้วยปลูก ที่บ้านแม่ชี	28
ภาพผนวกที่ 24	แสดงจำนวนดอก และขนาดดอกของเชื้อเชษฐ์หอมที่ปลูกจากต้นกล้า เพาะเมล็ด ที่บ้านแม่ชี	28
ภาพผนวกที่ 25	แสดงจำนวนดอกและขนาดดอกของเชื้อเชษฐ์หอมที่แยกลำลูกกลิ้วยปลูก ที่ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง แม่ย่องสอน	29

สารบัญภาพผนวก (ต่อ)

ภาพผนวกที่

หน้า

ภาพผนวกที่ 26	แสดงจำนวนดอก และขนาดดอกของอี่องแซะหอมที่ปลูกจากต้นกล้า เพาะเมล็ด ที่ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง แม่ย่องสอน	29
ภาพผนวกที่ 27	แผนที่แสดงที่ตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้	30
ภาพผนวกที่ 28	แผนที่แสดงที่ตั้งบ้านเมือง	31
ภาพผนวกที่ 29	แผนที่แสดงที่ตั้งศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง แม่ย่องสอน	32

สารบัญตารางผนวก

ตารางผนวกที่

หน้า

- ตารางผนวกที่ 1 แสดงสภาพภูมิอากาศที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ บ้านแม่โจ้ และศูนย์ส่งเสริมการ
เกษตรที่สูง แม่ร่องสอน 33

- ตารางผนวกที่ 2 แสดงสภาพภูมิอากาศที่สถานีอุตุนิยมวิทยาเชียงใหม่ (แม่โจ้)
ประจำปี 2549 34

อิทธิพลของแหล่งปลูกต่อปริมาณดอกของเอื้องแซะ

Effect of location on flower quantity of *Dendrobium scabringue*. Lindl.

ขันชี้รู ดวงสังค์¹ เบญจวรรณ สมบูรณ์² ชลิต พงศ์ศุภสมิทธ์³

วุฒิชัตระ เสนีย์วงศ์ ณ อุยธยา⁴ สมจิตรา ยาดี⁴ นางลักษ์ ชูพันธ์⁵

วชิราภรณ์ สุขุม⁵

KHANITTA DUANGSONK BENCHAWAN SOMBOON CHALIT PONGSUPASAMIT

WUTTICHAH SENEWONG NA AYUTHAYA SOMJIT YADEE

NONGLUK CHUPUN WATCHARAPORN SUKKEE

¹ สาขาพืชสวนประดับ ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

² โครงการศิริวิถก้าวยไม้ไทยสู่เพื่อพุกฯ คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

³ ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง จังหวัดแม่ย่องสอน

⁴ สวนกล้วยไม้สมจิตรา ยาดี บ้านแม่ขี อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

⁵ โครงการวิจัยการผลิตเอื้องแซะหอมเพื่อการสักดิ้นหอม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

บทคัดย่อ

เอื้องแซะหอมที่แยกกล้ำกกล้วยปลูกจำนวน 3 5 และ 7 ลำ ในพื้นที่ทดลอง 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ บ้านแม่ขี และศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง แม่ย่องสอน และเอื้องแซะหอม จากต้นกล้าเพาะเมล็ด ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในโรงเรือนหลังคาพลาสติกใส มีขนาดกว้าง 50 เบอร์เซ็นต์ และยาว 6 เมตร ใบเย็น ที่บ้านแม่ขี และศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง โดยวางแผน การทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) มี 2 บล็อก ๆ ละ 24 กระถาง สำหรับแยกกล้ำกกล้วยปลูก และ 3 บล็อก ๆ ละ 16 กระถาง สำหรับเอื้องแซะหอมที่ปลูกจากต้นกล้าเพาะเมล็ด ใช้เอื้องแซะหอมในการทดลองทั้งสิ้น 336 กระถาง ผลการศึกษาทราบถึง

ลักษณะของพื้นที่ทดลองและสภาพภูมิอากาศที่มีความแตกต่างกัน ในระดับความสูงของพื้นที่ อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และความเข้มของแสง (มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ; 320 เมตร 27.32 องศา เชลเซียส 69.7 เปอร์เซ็นต์ และ 8,682.49 ลักซ์ ในโรงเรือนหลังคาพลาสติกใส่มีชาแรงฟาง แสง 26.86 องศา เชลเซียส 74.24 เปอร์เซ็นต์ และ 8,394.39 ลักซ์ ในโรงเรือนระบบไอลเย็น บ้านแม่ขี ; 940 เมตร 25.22 องศา เชลเซียส 71.27 เปอร์เซ็นต์ และ 3,538.81 ลักซ์ ศูนย์ส่งเสริม การเกษตรที่สูง ; 930 เมตร 24.24 องศา เชลเซียส 75.13 เปอร์เซ็นต์ และ 4,153.32 ลักซ์ ตาม ลำดับ) เอียงแซะหมอนที่แยกลำลูกกลิ้วยปลูกจำนวน 3 ลำ ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ดอกมีขนาดใหญ่ ที่สุด (3.06 เซนติเมตร) โดยมีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญกับเอียงแซะหมอนปลูกที่บ้าน แม่ขี แต่ไม่มีความแตกต่างกับศูนย์ส่งเสริมฯ และมีจำนวนดอกต่อลำลูกกลิ้วยมากที่สุด (4.20 ดอก) โดยมีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีสำคัญยิ่งกับเอียงแซะหมอนปลูกที่บ้านแม่ขี และศูนย์ส่ง เสริมฯ และพบว่าที่บ้านแม่ขี มีจำนวนดอกต่อกระถางมากที่สุด(9.5ดอก) โดยไม่มีความแตก ต่างทางสถิติกับเอียงแซะหมอนปลูกที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้และศูนย์ส่งเสริมฯ เอียงแซะหมอนแยก ลำลูกกลิ้วยปลูกจำนวน 5 ลำ ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระยะเวลาในการออกดอกเร็วที่สุด จำนวน ดอกต่อลำมากรที่สุด (82.5 วัน และ 4.52 ดอก) โดยมีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญกับ เอียงแซะหมอนปลูกที่บ้านแม่ขีและศูนย์ส่งเสริมฯ แยกลำลูกกลิ้วยปลูก 5 และ 7 ลำ ที่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีจำนวนดอกต่อกระถางมากที่สุด (8.66 และ 16.26 ดอก ตามลำดับ) ซึ่งไม่มี ความแตกต่างทางสถิติกับเอียงแซะหมอนปลูกที่บ้านแม่ขี และศูนย์ส่งเสริมฯ สำหรับเอียงแซะหมอน ที่ปลูกจากต้นกล้าเพาะเมล็ด ในโรงเรือนระบบไอลเย็น มีความกว้างของลำลูกกลิ้วยมากที่สุด (4.42 เซนติเมตร) มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญกับเอียงแซะหมอนปลูกที่บ้านแม่ขีและศูนย์ส่ง เสริมฯ การทดลองยังพบว่าเอียงแซะหมอนปลูกในโรงเรือนระบบไอลเย็น ดอกมีขนาดใหญ่ จำนวน ดอกต่อลำลูกกลิ้วยและต่อกระถางมากที่สุด (3.08 เซนติเมตร 3.82 และ 12.58 ดอก ตามลำดับ) โดยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับเอียงแซะหมอนปลูกที่บ้านแม่ขีและศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูงฯ

Abstract

The study of effect of geographical locations on a number of flowers per bulb of Euang zae hom (*Dendrobium scabringue*. Lindl.) was carried out from October 2005 to September 2006 . Three, five and seven split pseudobulb or orchid seedlings were

grown either in an open house with sran roof and transparent plastic sheet that allowed 50% of light penetration or plastic house with evaporation cooling system. Randomized Complete Block Design was used as an experimental design. In total 2 blocks with 24 replicates and 3 blocks with 16 replicates were established for split pseudobulbs and orchid seedlings, respectively. The climatic conditions among 3 studied sites were varied. In an open house and plastic house located at Mae Jo University (MJU) campus, a lowland area with an altitude of 320 m MSL, an average temperature, relative humidity and light intensity were as following 27.32 and 26.86 °C; 69.7% and 74.24%; 8,682.49 and 8,394.39 lux, respectively. The second planting site was in Ban Mae Khi (BMK), a plain area located on a highland with an altitude of 940 m MSL. The climatic conditions in an open house were as following; an average temperature of 25.22 °C, relative humidity of 71.27% and light intensity of 3,538.81 lux. The third planting area was the Highland Agricultural Extension Centre (HAEC) in Mae Hong Son province, a valley with some plain areas at an altitude of 930 m MSL. An average temperature, relative humidity and light intensity values were of 24.24°C, 75.13% and 4,153.32 lux respectively. Results demonstrated 3 split pseudobulbs planted in an open house at MJU site yielded the greatest flower size (3.06 cm.) ,it was statistically significant with BMK and non significant with HAEC, and the highest number of flower per bulb with an average value 4.20 flowers, it was highly significant different from those planted in BMK and HAEC sites ($p=0.05$ & $p=0.01$). Results further indicated pseudobulbs planted BMK site yielded the greatest number of flower per pot (9.5). It, however, was statistically non significant differences from plant grew at the other sites. The shortest average flowering time and a number of flowers per bulb were obtained from 5 split pseudobulbs planted at MJU (82.5 days & 4.52 flowers). Similarly these were statistically significant different from those grew at BMK and HAEC sites ($p=0.05$). Planting "Euang zae hom" from seedlings in a plastic house with evaporation cooling system yielded the greatest pseudobulb diameter (4.42 cm) with statistically significant different from seedling planted at BMK and HAEC. In addition orchid flower size, a number of flowers per pseudobulb and a number of flowers per pot were also obtained from plants grew under an evaporation cooling system (3.08 cm)

,3.82 and 12.58 flowers ,respectively). Nevertheless there was no statistically significant different when compared with those grew in BMK and HAEC sites.

คำนำ

กล้วยไม้เอื้องแซมมีแหล่งกำเนิดทางภาคเหนือและภาคอีสาน เป็นกล้วยไม้ที่ชอบอาศัยค่อนข้างเย็น พบริ่นที่ระดับความสูงจากน้ำทะเล 1,000 เมตรขึ้นไป ที่พบในประเทศไทยมีอยู่ 3 ชนิด ได้แก่ เอื้องแซมภูกระดึง (*Dendrobium margaritaceum*) ดอกมีสีขาว ปากมีสีเหลือง เอื้องแซมดอยปุย (*Dendrobium bellatulum*) ดอกมีสีขาว ปากมีสีเหลืองส้ม และเอื้องแซมหอมหรือเอื้องแซมหลวง (*Dendrobium scabrilinque.Lindl.*) ดอกมีสีขาวปากเหลืองหรือแสดงภายใต้แสง มีปากสีเขียวอมเหลืองหรือเขียวแดงอ่อน เอื้องแซมนี้มีกลิ่นหอมแรงคล้ายกลิ่นดอกมะลิที่จะนำไปสักด้เป็นหัวเรื่องน้ำหอม (ศิริธร, 2543) เอื้องแซมที่พบในธรรมชาติจะขึ้นเกาะอยู่บนต้นไม้ใหญ่ บนภูเขาสูง อากาศหนาวเย็นและชื้น (ระพี, 2530)

จากการสำรวจของ Seidenfaden (1985) พบริ่นเอื้องแซมหอมที่ดอยสุเทพ แม่สะเรียง ตั้งแต่ ระดับความสูง 600-800 เมตรขึ้น ในแม่ย่องสอนระดับความสูง 1,200 เมตร และได้พบที่เขาใหญ่ การสำรวจของ Seidenfaden ทำให้ได้ทราบถึงสภาพธรรมชาติของเอื้องแซมหอมที่มีการกระจายไปถึงภาคตะวันออกและจากการสำรวจของโครงการคืนชีวิตกล้วยไม้ไทย สู่เพรพฤกษ์ (2545) พบริ่ยไม้เอื้องแซมหอม (*Dendrobium scabrilinque.Lindl.*) ที่บ้านห้วยซี้ อำเภอเมือง จังหวัดแม่ย่องสอน มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสูง ความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 1,400 เมตร เป็นสภาพป่าไปร่อง ลักษณะที่พบ เอื้องแซมหอมจะขึ้นตามต้นไม้ใหญ่ และมีมอสขึ้นปกคลุม

โครงการคืนชีวิตกล้วยไม้ไทยสู่เพรพฤกษ์ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (2543) ได้ขยายพันธุ์เอื้องแซมหอม และทำการปลูกเลี้ยงในพื้นที่ของโครงการ ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบริ่ว เอื้องแซมหอมให้ดอกเมื่ออายุได้ประมาณ 2 ปี แต่ปริมาณดอกไม่มาก จึงควรศึกษาสภาพการปลูกเลี้ยงที่เหมาะสมที่มีผลต่อปริมาณดอกของเอื้องแซมหอม เพื่อนำไปสู่การปลูกเลี้ยงในเชิงอุตสาหกรรมจึงควรทำการศึกษาถึงความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปลูกเลี้ยงเอื้องแซมหอมในเชิงอุตสาหกรรมต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการปลูกเลี้ยงເຂົ້າໝະໜອນໃນສພງປະເທດ ແລະ ຖມອາກາສ
ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
2. เพื่อศึกษาການຈົບປັດໂຕແລະ ປຣມານຂອງດອກເຂົ້າໝະໜອນທີ່ປຸກເລີຍ
ໃນສພງປະເທດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ประโยชน์ທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ

1. ສາມາດທຽບດຶງສພາທີ່ເໝາະສົນໃນການປຸກເລີຍເຂົ້າໝະໜອນ
2. ທຽບຄືອີຫຼືພລຂອງປະເທດ ແລະ ຖມອາກາສທີ່ມີຜລຕ່ອກາງເຈົບປັດໂຕ
ແລະ ປຣມານດອກຂອງກລ້າຍໄຟເຂົ້າໝະໜອນ
3. ສາມາດນຳມາດກາຮັກສິນຢາຍຕອດສູງເກະຊົມແລະ ຜູ້ສົນໃຈປຸກເລີຍເຂົ້າໝະໜອນ
4. ນຳໄປສູກຮັກສິນຢາຍ
5. ລົດການນຳກລ້າຍໄຟອອກຈາກປໍາຮ່ວມໜາຕີ

ตรวจเอกสาร

เอื้องแซะหอมหรือเอื้องแซะหลวง (*Dendrobium scabrlingue* Lindl.) เป็นกล้วยไม้อึง อาศัย พับชี้นบนกิ่งไม้ตามภูเขางูสูงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ เป็นกล้วยไม้ที่นิยม กันมากทั้งไทยและพม่ามาแต่โบราณ เนื่องจากดอกบานทันเป็นเดือนและมีกลิ่นหอมเย็น สังกลิน ตลอดเวลา ต้นเป็นลำเล็กๆ สูงประมาณ 6-18 เซนติเมตร รากเป็นกอ มีขนละเอียดสีดำตามต้น ใน อุปโภค ยอด รูปขอบขานาและค่อนข้างแข็ง ยาวประมาณ 6-7 เซนติเมตร กว้างประมาณ 2 เซนติเมตร ดอกออกจากซอกใบ ขนาด 2.0 - 2.5 เซนติเมตร ลักษณะ ผิวกลับด้านในค่อนข้างมันวาว ก้านยาวสีเขียวอมเหลือง ผิวไม่เรียบ แวกกลางฐานตามยาว ปีกของกลีบปากอยู่ในแนวตั้ง มีลาย เป็นขีดเล็กๆ สีเขียว ลักษณะกลีบปากจะเบี้ยวขึ้นเป็นสีเหลืองสด และสีเหลืองอมส้มในวันต่อๆ มา กล้วยไม้ชนิดนี้เจริญงอกงามได้ดีตามภูเขาที่สูงมากกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล ชอบแสง และอากาศเย็น จึงนำไปปลูกเลี้ยงได้ค่อนข้างยาก (www.Kanchanapisek.or.th) มีการกระจาย พันธุ์แบบประเทศไทย ไทย และลาว ในประเทศไทยพบตามป่าดิบแล้งและป่าสน ตั้งแต่ 1,000 เมตรขึ้นไป พับในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออก ในเขตดอยอินทนนท์ แม่สะเรียง เทือกเขาตะน้ำศรี การเจริญเติบโตในธรรมชาติจากละอองเมล็ดปลิวไป และเมื่อมี อุณหภูมิเหมาะสมก็จะมีการเจริญเติบโตได้ต่อไป แหล่งที่พับ จังหวัดกำแพงเพชร แม่สอด และ แม่่องสอง (สมศักดิ์, 2535) เป็นกล้วยไม้ที่ชอบอากาศหนาวเย็นชื่น มีเมฆหมอกปกคลุมตลอด ปี ดอกบานสะพรั่งส่งกลิ่นหอมอ่อนๆ ทำมกลางความหนาวเย็นของหมอกหนา ในช่วงเดือน พฤศจิกายน – เดือนกุมภาพันธ์ (ระพี, 2530 ; Seidenfaden, 1985) ช่ำๆ ตุดอกมีผลต่อสภาพแวด ล้อม ในสภาพภูมิประเทศเขตร้อนชื้นมีอุณหภูมิเฉลี่ย 23 – 28 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 63 – 83 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฝนต่อปี 73 – 4,417 มิลลิเมตร เป็นสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อ การเจริญเติบโตของกล้วยไม้ในธรรมชาติเขตร้อน (Seidenfaden, 1985 ; Keokamnerd, 1999) ได้มีการทดสอบการปลูกเอื้องแซะหอมในพื้นที่ฯ ราบต่ำ เช่น จังหวัดครบัญ (เย็น, 2545) ซึ่งเป็นพื้นที่ฯ มีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 6 เมตร (สถานีอุตุนิยมวิทยา นครปฐม, 2549) สภาพอากาศมีอุณหภูมิค่อนข้างสูง แต่มีลมพัดผ่าน เอื้องแซะหอมสามารถให้ ดอกได้

อุปกรณ์และวิธีการ

วัสดุและอุปกรณ์

- ตันเข็งแข็งหกเหลี่ยมจากการแยกกล้ำกอกลวย 3 5 และ 7 กลำ
- ตันกล้ำเข็งแข็งหกเหลี่ยมจากการเพาะเมล็ด
- โรงเรือนหลังคาพลาสติกใส่มีชาแรงกว้าง 50 เปอร์เซ็นต์
- โรงเรือนระบบไอกเย็น
- กระถางปลูกขนาด 1 นิ้ว และ 4 นิ้ว
- วัสดุปลูกมี สเฟกนั่มน้อย กากมะพร้าว และฟิม
- ถังพ่นน้ำ พ่นปุ๋ยและยากำจัดโรคแมลง
- ปุ๋ยและยากำจัดโรคแมลง
- เครื่องวัดความชื้นของแสง
- เครื่องวัดอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์
- เครื่องวัดความสูงจากระดับน้ำทะเล
- แผ่นป้ายพลาสติก (Tag)
- สายโทรศัพท์อย่างอ่อน
- วัสดุและอุปกรณ์สำนักงาน

วิธีการวิจัย

กลัวยไม่อึองเหงหอมได้ถูกนำไปปลูกเลี้ยงในพื้นที่ทดลองต่าง ๆ เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของพื้นที่ ที่มีความแตกต่างกันทางสภาพพื้นที่และภูมิอากาศ ที่มีผลต่อปริมาณของคอก โดยทำการปลูกอึองเหงหอมจากการแยกลำลูกกล้ำยจำนวน 3 5 และ 7 ลำ และจากต้นกล้าเพาะเมล็ดเพื่อปลูกในพื้นที่ทดลอง ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ปลูกอึองเหงหอมภายในโรงเรือนหลังคาพลาสติกใส มีชาแรน พรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์ และ โรงเรือนพลาสติกระบบไอเย็น (Evaporation cooling system house) มีชาแรนพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์ (ปลูกเฉพาะต้นกล้าจากการเพาะเมล็ด)

2. บ้านแม่ขี้ ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ปลูกอึองเหงหอมภายในโรงเรือนหลังคาพลาสติกใส มีชาแรนพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์

3. ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ปลูกอึองเหงหอมภายในโรงเรือนหลังคาพลาสติกใส มีชาแรนพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์

ดำเนินการวางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) เอื้องเหงหอมที่แยกลำลูกกล้ำยปลูกมีจำนวน 2 บล็อก ฯลฯ 24 กระถาง (48 กระถางในแต่ละพื้นที่ทดลอง ; รวมทั้งสิ้น 144 กระถาง) และต้นกล้าจากการเพาะเมล็ดมีจำนวน 3 บล็อก ฯ 16 กระถาง (48 กระถางในแต่ละพื้นที่ทดลอง ; รวมทั้งสิ้น 192 กระถาง) ทำการสุ่มเก็บข้อมูล 5 กระถางในแต่ละบล็อก สำหรับอึองเหงหะที่แยกลำลูกกล้ำยปลูก และสุ่มเก็บข้อมูล 10 กระถางสำหรับอึองเหงหะที่ปลูกจากต้นกล้าเพาะเมล็ด ดำเนินการเก็บข้อมูลสภาพแวดล้อมในโรงเรือนได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น-สัมพัทธ์และความเข้มของแสงทุกสัปดาห์ หากค่าเฉลี่ยตลอดปี รายงานและสรุปผลทดลองประจำปี

ระยะเวลาทำการทดลอง

เดือน กันยายน 2548 – ตุลาคม 2549

การบันทึกข้อมูล

1. ความเข้มของแสง อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์
2. การเจริญเติบโต

- จำนวนลูกกลิ้วยที่แตกใหม่
- ความสูงและความกว้างของลูกกลิ้วย
- ระยะเวลาในการออกดอก
- ขนาดของดอก
- จำนวนดอกต่อลูกกลิ้วย
- จำนวนดอกต่อกรากถาง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงอิทธิพลของแหล่งปลูกต่อปริมาณดอกของเชื้อองเชะในสภาพพื้นที่และสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างกันเพื่อทราบพื้นที่ปลูกที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและปริมาณของดอกเชื้อองเชะหอม เพื่อนำผลการวิจัยไปส่งเสริมให้มีการปลูกเลี้ยงเพื่อนำดอกมาสกัดกลิ้นหอมต่อไป

ผลการทดลอง

การศึกษาอิทธิพลของแหล่งปลูกต่อปริมาณดอกของเชื้อองเชะที่ปลูกเลี้ยงในสภาพพื้นที่และภูมิอากาศแตกต่างกัน คือ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ บ้านแม่โจ้ และศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง แม่ย่องสอน ซึ่งแต่ละพื้นที่มีสภาพพื้นที่และสภาพภูมิอากาศมีความแตกต่างกัน ดังนี้

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พื้นที่เป็นที่ราบ มีความสูงจากระดับน้ำทะเล ประมาณ 320 เมตร มีอุณหภูมิโดยเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 27.32 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 69.7 เปอร์เซ็นต์ และความชื้น แสงประมาณ 8,682.49 ลักษ์ ภายในโรงเรือนหลังคาพลาสติกใส่มีชาแรงพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์ และในโรงเรือนระบบไอลเย็น มีอุณหภูมิโดยเฉลี่ยประมาณ 26.86 องศาเซลเซียส

ความชื้น 74.24 เปอร์เซ็นต์ และความเข้มแสงปีร์มาณ 8,394.39 ลักซ์ (ตารางผนังที่ 1 หน้า 33)

บ้านแม่ชี

พื้นที่เป็นที่ราบสูง มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปีร์มาณ 940 เมตร มีอุณหภูมิโดยเฉลี่ยตลอดปีปีร์มาณ 25.22 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 71.27 เปอร์เซ็นต์และความเข้มแสง 3,538.81 ลักซ์ ภายในโรงเรือนหลังคาพลาสติกใส่มีชาวนพวงแสง 50 เปอร์เซ็นต์ (ตารางผนังที่ 1 หน้า 33)

ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง

พื้นที่เป็นหุบเขา มีที่ราบบ้าง มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปีร์มาณ 930 เมตร มีอุณหภูมิโดยเฉลี่ยปีร์มาณ 24.24 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 75.13 เปอร์เซ็นต์ และความเข้มของ 4,153.32 ลักซ์ ภายในโรงเรือนหลังคาพลาสติกใส่มีชาวนพวงแสง 50 เปอร์เซ็นต์ (ตารางผนังที่ 1 หน้า 33)

การปลูกเชิงแทะห้อมในพื้นที่ทดลอง ทำการปลูกเชิงแทะห้อมจากการแยกลำธูก กลวยปลูก จำนวน 3 5 และ 7 ลำ ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ บ้านแม่ชี และศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง แม่ย่องสอน ผลการทดลองมีดังนี้

เอียงแทะห้อมแยกลำธูกกลวยปลูกจำนวน 3 ลำ ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบร่วม เอียงแทะห้อมมีการเจริญเติบโต โดยมีความสูงและความกว้างของลำธูกกลวยเฉลี่ย 13.38 และ 3.39 เซนติเมตร ตามลำดับ มีระยะเวลาการออกดอก 88.50 วัน มีขนาดของดอกเฉลี่ย 3.06 เซนติเมตร มีจำนวนลำธูกกลวยที่แตกใหม่ 2.20 ลำ มีจำนวนดอกต่อลำ 4.20 ดอก และมีจำนวนดอกต่อกระถาง 6.60 ดอก ที่บ้านแม่ชี พบร่วม เอียงแทะห้อมมีการเจริญเติบโต โดยมีความสูงและความกว้างของลำธูกกลวยเฉลี่ย 9.40 และ 3.32 เซนติเมตร ตามลำดับ มีระยะเวลาการออกดอก 84 วัน มีขนาดของดอกเฉลี่ย 2.62 เซนติเมตร มีจำนวนลำธูกกลวยที่แตกใหม่ 2.80 ลำ มีจำนวนดอกต่อลำ 3.13 ดอก และมีจำนวนดอกต่อกระถาง 9.50 ดอก ที่ศูนย์-ส่งเสริมการเกษตรที่สูง พบร่วม เอียงแทะห้อมมีการเจริญเติบโต โดยมีความสูงและความกว้างของลำธูกกลวยเฉลี่ย 10.86 และ 3.02 เซนติเมตร ตามลำดับ มีระยะเวลาการออกดอก 91 วัน

มีขนาดของดอกเฉลี่ย 2.73 เซนติเมตร มีจำนวนลำลูกกล้วยที่แตกใหม่ 2.50 ลำ มีจำนวนดอกต่อ ลำ 1.81 ดอก และมีจำนวนดอกต่อกระถาง 5.10 ดอก (ตารางที่ 1 หน้า 14 ภาพผนวกที่ 1-5 หน้า 20-21)

เมื่อเปรียบเทียบทางสกิดิ พบว่า เอื้องแซะหอมที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ให้ดอกในญี่ โดยขนาดดอกมีความแตกต่างกันทางสกิดิอย่างมีนัยสำคัญกับเอื้องแซะหอมที่บ้านแม่โจ้ และ จำนวนดอกต่อลำลูกกล้วยมีความแตกต่างกันกับเอื้องแซะหอมปลูกที่บ้านแม่โจ้และศูนย์ส่งเสริม การเกษตรที่สูงอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

เอื้องแซะหอมแยกลำลูกกล้วยปลูก จำนวน 5 ลำ ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า เอื้องแซะหอมมีการเจริญเติบโต โดยมีความสูงและความกว้างของลำลูกกล้วยเฉลี่ย 12.64 และ 3.20 เซนติเมตร ตามลำดับ มีระยะเวลาการออก 82.50 วัน มีขนาดของดอกเฉลี่ย 2.78 เซนติเมตร มีจำนวนลำลูกกล้วยที่แตกใหม่ 1.81 ลำ มีจำนวนดอกต่อลำ 4.52 ดอก และมีจำนวน ดอกต่อกระถาง 8.66 ดอก ที่บ้านแม่โจ้ พบว่า เอื้องแซะหอมมีการเจริญเติบโต โดยมีความสูงและ ความกว้างของลำลูกกล้วยเฉลี่ย 9.44 และ 3.06 เซนติเมตร ตามลำดับ มีระยะเวลาการออก ดอก 88.50 วัน มีขนาดของดอกเฉลี่ย 2.93 เซนติเมตร มีจำนวนลำลูกกล้วยที่แตกใหม่ 2.46 ลำ มีจำนวนดอกต่อลำ 2.47 ดอก และมีจำนวนดอกต่อกระถาง 7.30 ดอก ที่ศูนย์ส่งเสริมการ เกษตรที่สูง พบว่า เอื้องแซะหอมมีการเจริญเติบโต โดยมีความสูงและความกว้างของลำลูกกล้วย เฉลี่ย 10.15 และ 2.32 เซนติเมตร ตามลำดับ มีระยะเวลาการออกดอก 89 วัน มีขนาดของ ดอกเฉลี่ย 3.02 เซนติเมตร มีจำนวนลำที่แตกใหม่ 2.16 ลำ มีจำนวนดอกต่อลำ 2.58 ดอก และ มีจำนวนดอกต่อกระถาง 8.48 ดอก (ตารางที่ 2 หน้า 14 ภาพผนวกที่ 6-10 หน้า 21-22)

เมื่อเปรียบเทียบทางสกิดิ พบว่าเอื้องแซะหอมปลูกที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระยะเวลา ในการออกดอกเร็วที่สุด มีจำนวนดอกต่อลำลูกกล้วยมากที่สุด โดยมีความแตกต่างกันทางสกิดิ อย่างมีนัยสำคัญกับเอื้องแซะหอมปลูกที่บ้านแม่โจ้และศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง

เอื้องแซะหอมแยกลำลูกกล้วยจำนวน 7 ลำ ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า เอื้องแซะหอมมีการเจริญเติบโต โดยมีความสูงและความกว้างของลำลูกกล้วยเฉลี่ย 14.39 และ 2.54 เซนติเมตร ตามลำดับ มีระยะเวลาการออกดอก 79.50 วัน มีขนาดของดอกเฉลี่ย 2.71 เซนติเมตร มีจำนวนลำลูกกล้วยที่แตกใหม่ 2.0 ลำ มีจำนวนดอกต่อลำ 4.18 ดอก และมีจำนวน ดอกต่อกระถาง 16.25 ดอก ที่บ้านแม่โจ้ พบว่า เอื้องแซะหอมมีการเจริญเติบโต โดยมีความสูง

และความกว้างของลำลูกกล้วยเฉลี่ย 12.50 และ 2.92 เซนติเมตร ตามลำดับ มีระยะเวลาการออกดอก 87.50 วัน มีขนาดของดอกเฉลี่ย 2.63 เซนติเมตร มีจำนวนลำลูกกล้วยที่แตกใหม่ 3.12 朵 มีจำนวนดอกต่อ朵 4.02 朵 และมีจำนวนดอกต่อกระถาง 10.12 朵 ที่ศูนย์ส่งเสริม-การเกษตรที่สูง พบว่า เอื้องแซะหอมมีการเจริญเติบโต โดยมีความสูงและความกว้างของลำลูกกล้วยเฉลี่ย 10.06 และ 2.96 เซนติเมตร มีระยะเวลาการออกดอก 90 วัน มีขนาดของดอกเฉลี่ย 2.46 เซนติเมตร มีจำนวนลำลูกกล้วยที่แตกใหม่ 2.12 朵 มีจำนวนดอกต่อ朵 3.70 朵 และมีจำนวนดอกต่อกระถาง 9.25 朵 (ตารางที่ 3 หน้า 15 ภาพผนวกที่ 11-15 หน้า 23 - 24)

เมื่อเปรียบเทียบทางสถิติ พบร่วม เอื้องแซะหอมที่ปลูกในพื้นที่ทดลอง มีการเจริญเติบโต และมีจำนวนดอกไม่แตกต่างกันทางสถิติ

เอื้องแซะหอมจากต้นกล้าเพาะเมล็ด ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในโรงเรือนหลัง-คาพลาสติกใส มีชาแรงพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์ มีความสูงและความกว้างของลำลูกกล้วยเฉลี่ย 9.47 และ 4.03 เซนติเมตร ตามลำดับ มีระยะเวลาการออกดอก 82 วัน มีขนาดของดอกเฉลี่ย 3.05 เซนติเมตร มีจำนวนดอกต่อ朵 2.70 朵 และมีจำนวนดอกต่อกระถาง 7.88 朵 ที่ในโรงเรือนระบบไอลเย็น พบร่วม เอื้องแซะหอมมีการเจริญเติบโต มีความสูงและความกว้างของลำลูกกล้วยเฉลี่ย 8.53 และ 4.42 เซนติเมตร ตามลำดับ มีระยะเวลาการออกดอก 89.60 วัน มีขนาดของดอกเฉลี่ย 3.08 เซนติเมตร มีจำนวนดอกต่อ朵 3.82 朵 และมีจำนวนดอกต่อกระถาง 12.58 朵 ที่บ้านแม่ชี พบร่วม เอื้องแซะหอมมีการเจริญเติบโต โดยมีความสูงและความกว้างลำลูกกล้วยเฉลี่ย 7.15 และ 3.71 เซนติเมตร ตามลำดับ มีระยะเวลาการออกดอก 86.60 วัน มีขนาดของดอกเฉลี่ย 2.88 เซนติเมตร มีจำนวนดอกต่อ朵 1.77 朵 และมีจำนวนดอกต่อกระถาง 2.94 朵 ที่ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง พบร่วม เอื้องแซะหอมมีการเจริญเติบโต โดยมีความสูงและความกว้างของลำลูกกล้วยเฉลี่ย 8.14 และ 4.33 เซนติเมตร ตามลำดับ มีระยะเวลาการออกดอก 84.30 วัน มีขนาดของดอกเฉลี่ย 2.91 เซนติเมตร มีจำนวนดอกต่อ朵 2.15 朵 และมีจำนวนดอกต่อกระถาง 5.33 朵 (ตารางที่ 4 หน้าที่ 15 ภาพผนวกที่ 16-19 หน้า 25)

เมื่อเปรียบเทียบทางสถิติ พบร่วม เอื้องแซะหอมปลูกที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในโรงเรือนหลัง-คาพลาสติกใส มีชาแรงพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์ มีความสูงของลำลูกกล้วยมากที่สุด (9.47 เซนติเมตร) โดยมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญกับเอื้องแซะหอมปลูกที่บ้าน

แม่ขี เอื้องแซะหอนปลูกในโรงเรือนระบบไฮเย็นที่แม่ใจ มีความกว้างของลำลูกกล้วยมากที่สุด (4.42 เซนติเมตร) โดยมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญกับเอื้องแซะหอนปลูกที่บ้านแม่ขี และศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง

ตารางที่ 1 แสดงการเจริญเติบโตและออกดอกออกผลของอีองแซะหอมจากการแยกลำลูกกล้วยปลูก
จำนวน 3 จำ

พื้นที่ทดลอง	จำนวนลำที่ แตกใหม่	ความสูง (ซม.)	ความกว้าง (ซม.)	ระยะเวลาใน การออกดอก	ขนาดดอก	จำนวน ดอก/จำ	จำนวนดอก /กระถาง
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	2.20	13.38	3.39	88.50	3.06 ^a	4.20 ^a	6.60
บ้านแม่ขิ	2.80	9.40	3.32	84	2.62 ^b	3.13 ^b	9.50
ศูนย์ส่งเสริมฯ	2.50	10.86	3.02	91	2.73 ^{ab}	1.81 ^c	5.10
	CV.31.15% LSD.05=3.35 LSD.01=7.73	CV.11.96 % LSD.05=5.77 LSD.01=13.31	CV.3.39 % LSD.05=3.32 LSD.01=3.20	CV. 9.26% LSD.05=35 LSD.01=80.73	CV. 5.53% LSD.05=0.42 LSD.01=0.98	CV.2.94 % LSD.05=0.38 LSD.01=0.89	CV.28.37 % LSD.05=8.62 LSD.01=19.89

ตารางที่ 2 แสดงการเจริญเติบโตและออกดอกออกผลของอีองแซะหอมจากการแยกลำลูกกล้วยปลูก
จำนวน 5 จำ

พื้นที่ทดลอง	จำนวนลำที่ แตกใหม่	ความสูง (ซม.)	ความกว้าง (ซม.)	ระยะเวลาใน การออกดอก	ขนาดดอก	จำนวนดอก /จำ	จำนวนดอก /กระถาง
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	1.81	12.64	3.20	82.50 ^a	2.78	4.52 ^a	8.66
บ้านแม่ขิ	2.46	9.44	3.06	88.50 ^b	2.93	2.47 ^b	7.30
ศูนย์ส่งเสริมฯ	2.16	10.15	2.32	89 ^b	3.02	2.58 ^b	8.48
	CV.42.78 % LSD.05=3.95 LSD.01=9.12	CV. 16.34% LSD.05=7.55 LSD.01=17.43	CV. 3.20% LSD.05=3.06 LSD.01=2.32	CV. 0.81% LSD.05=3.04 LSD.01=7.01	CV. 3.16% LSD.05=0.39 LSD.01=0.91	CV. 8.59% LSD.05=1.18 LSD.01=2.72	CV. 48.91% LSD.05=17.15 LSD.01=39.55

หมายเหตุ : ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่เหมือนกันแสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติ
ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % และ 99%

ตารางที่ 3 แสดงการเจริญเติบโตและออกดอกของเชื้องแซะหอมจากการแยกกลั่นกลัวยปฐก
จำนวน 7 ลักษณะ

พื้นที่ทดลอง	จำนวนลำที่ แตกใหม่	ความสูง (ซม.)	ความกว้าง (ซม.)	ระยะเวลาใน การออกดอก	ขนาดดอก	จำนวน ดอก/ลักษณะ	จำนวน ดอก/กระถาง
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	2.00	14.39	2.54	79.50	2.71	4.18	16.25
บ้านแม่ขี้	3.12	12.50	2.92	87.50	2.63	4.02	10.12
ศูนย์ส่งเสริมฯ	2.12	10.06	2.96	90	2.46	3.70	9.25
	CV. 76.13%	CV. 14.39%	CV.2.54 %	CV.5.49 %	CV.2.71 %	CV..62.64 %	CV.52.76 %
	LSD.05=7.91	LSD.05=12.50	LSD.05=2.92	LSD.05=20.25	LSD.05=2.63	LSD.05=10.70	LSD.05=26.96
	LSD.01=18.26	LSD.01=10.06	LSD.01=2.96	LSD.01=46.72	LSD.01=2.46	LSD.01=24.68	LSD.01=62.18

ตารางที่ 4 แสดงการเจริญเติบโตและอออกดอกของเชื้องแซะหอมจากการเพาะเมล็ด

พื้นที่ทดลอง	ความสูง (ซม.)	ความกว้าง (ซม.)	ระยะเวลาใน การออกดอก	ขนาดดอก	จำนวน ดอก/ลักษณะ	จำนวน ดอก/กระถาง
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ -หลังคาพาลสติกไสมีชาแรง พวงแสง 50 เมอร์เซนต์	9.47 ^a	4.03 ^a	82	3.05	2.70	7.88
- ระบบไ้อี้เย็น	8.53 ^a	4.42 ^a	89.60	3.08	3.82	12.58
บ้านแม่ขี้	7.15 ^b	3.71 ^b	86.60	2.88	1.77	2.94
ศูนย์ส่งเสริมฯ	8.14 ^a	4.33 ^c	84.30	2.91	2.15	5.33
	CV.8.32%	CV. 5.08%	CV.4.46 %	CV. 6.57%	CV.27.70%	CV.34.19 %
	LSD.05=1.38	LSD.05=0.41	LSD.05=7.64	LSD.05=0.39	LSD.05=1.44	LSD.05=4.90
	LSD.01=2.09	LSD.01=0.63	LSD.01=11.58	LSD.01=0.59	LSD.01=2.19	LSD.01=7.43

หมายเหตุ : ตัวอักษรพิมพ์เด็กที่เหมือนกันแสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติ
ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 และ 99%

วิจารณ์ผลการทดลอง

เอื้องแซะหอมที่แยกลำลูกกลัวยปลูก จำนวน 3 ลำ ปลูกที่มหawiทยาลัยแม่โจ้ มีจำนวนดอกต่อลำมากที่สุด คือ 4.20 朵อ ก ซึ่งมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งกับ เอื้องแซะหอมปลูกที่บ้านแม่ขีและศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง และมีขนาดดอกใหญ่ที่สุด คือ 3.06 เซนติเมตร มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญกับเอื้องแซะหอมปลูกที่บ้านแม่ขี ในขณะที่เอื้องแซะหอมแยกลำลูกกลัวยปลูกจำนวน 5 ลำ ที่มหawiทยาลัยแม่โจ้ มีจำนวนดอกต่อ ลำมากที่สุดและระยะเวลาในการออกดอกเร็วที่สุด โดยมีความแตกต่างกันในทางสถิติกับเอื้องแซะ หอมปลูกที่บ้านแม่ขีและศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง เนื่องจากมหawiทยาลัยแม่โจ้มีสภาพอากาศ ที่เหมาะสม (อุณหภูมิ 27.32 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 69.70 เปอร์เซ็นต์ และความเข้ม ของแสง 8,682.49 ลักซ์) ต่อการเจริญเติบโตของเอื้องแซะหอม ทำให้ரากสามารถดูดปริมาณน้ำ และแร่ธาตุอาหารไปเก็บสะสมไว้ในลำลูกกลัวทำให้ลำลูกกลัวมีขนาดใหญ่ สงผลให้มีปริมาณ ดอกมากและมีดอกขนาดใหญ่ และมีระยะเวลาการออกดอกเร็วที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าว ของ บรรณ(2534) ปริมาณน้ำและแร่ธาตุที่เหมาะสมอยู่ในลำลูกกลัว เพียงพอทำให้ลำลูกกลัว มีการเจริญเติบโตดี

เอื้องแซะหอมปลูกจากต้นกล้าเพาะเมล็ด พบร้า ปลูกในโรงเรือนระบบไฮ耶็น มีการ เจริญเติบโตด้านความกว้างของลำลูกกลัวมากที่สุด มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัย สำคัญกับเอื้องแซะหอมปลูกที่บ้านแม่ขีและศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง เนื่องจากภายในโรงเรือน มีอากาศเย็นผ่านตลอดทั้งวัน มีอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์และความเข้มของแสงที่เหมาะสมต่อ การเจริญเติบโต (26.86 องศาเซลเซียส 74.24 เปอร์เซ็นต์ และ 8,394 ลักซ์) ซึ่งอุณหภูมิเหมาะสม สมมูลต่อการสร้างอาหารของลำลูกกลัว ขณะปลูกในโรงเรือนหลังคาพลาสติกมีชาแรงพราง แสง เอื้องแซะหอมมีขนาดความสูงของลำลูกกลัวมากที่สุด เนื่องจากอุณหภูมิสูง ความเข้มของ แสงมากจึงทำให้ลำต้นของเอื้องแซะยืด ซึ่งขบวนการเจริญเติบโตของพืชถ้าพืชได้รับอุณหภูมิสูง และความเข้มของแสงมาก มีการสังเคราะห์แสงมากจึงมีการเจริญเติบโตทางลำต้น (ชวนพิศ ,2544)

การศึกษาอิทธิพลของแหล่งปลูกต่อปริมาณดอกของเอื้องแซะ ถึงแม้ว่าพื้นที่ทดลอง จะไม่มีผลต่อปริมาณดอกของเอื้องแซะหอม(ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ) แต่พบว่าเอื้องแซะ หอม ปลูกที่มหawiทยาลัยแม่โจ้ ทั้งในโรงเรือนหลังคาพลาสติกมีชาแรงพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์

และในโรงเรียนระบบไฮเย็น เอ็องแซะหอมให้ดอกจำนวนมากกว่าพื้นที่ทดลองอื่น เนื่องจากมีการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม และมีการดูแลรักษาดี (เย็น, 2549; วิชัย, 2550)

สรุปผลการทดลอง

อิทธิพลของพื้นที่ปลูกไม่มีผลต่อปริมาณดอกของเอ็องแซะหอม การปลูกเลี้ยงเอ็องแซะหอมสามารถปลูกได้ในทุกพื้นที่ เอ็องแซะหอมมีการเจริญเติบโต และให้ดอกได้ แต่ถ้ามีการจัดการสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม ใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อมในแหล่งกำเนิด และมีการดูแลรักษาดี ก็จะทำให้เอ็องแซะหอมมีการเจริญเติบโตดี และให้ดอกจำนวนมาก

เอกสารอ้างอิง

คีรีกร วสวัต. 2543. การพัฒนาลูกผสมระหว่างพันธุ์แท้. ปลูกเลี้ยงกล้วยไม้จากประสบการณ์ (ความลับนักเหนือตัว). สมาคมพฤษชาติแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.

พิมพ์โดย บริษัท ธรรมสาร จำกัด กรุงเทพฯ .

โครงการคืนชีวิตกล้วยไม้ไทยสู่ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ 2543. รายงานความก้าวหน้า
โครงการคืนชีวิตกล้วยไม้ไทยสู่ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ 2545. ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่

ฝ่ายอนุบาลต้นอ่อน. โครงการคืนชีวิตกล้วยไม้ไทยสู่ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ 2546.

ชวนพิศ แดงสวัสดิ์. 2544. สรีระวิทยาพืช. สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา. กรุงเทพฯ. 380 หน้า

บรรณ บูรณะชนบท. 2534. แคทลียา. สำนักพิมพ์ฐานเกษตรกรรม. กรุงเทพฯ. 95 หน้า

ฝ่ายสารสนเทศอุดุนิยมวิทยา. 2549. ศูนย์อุดุนิยมวิทยาภาคเหนือ. อำเภอเมือง

เย็น วีระวัฒน์มาศ. 2545. จังหวัดนครปฐม. สอบถามข้อมูล

เย็น วีระวัฒน์มาศ. 2549.. จังหวัดนครปฐม. สอบถามข้อมูล

ระพี สาคริก. 2530. กล้วยไม้. สำนักพิมพ์ชื่อนทรรย์เพื่อมูลนิธิโครงการศักดิ์สิทธิ์. สำนักส่ง
เสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ

วิชัย รัตนจินดา. 2550. อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร. สอบถามข้อมูล

ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง. 2548. อำเภอเมือง. จังหวัดแม่ฮ่องสอน. สอบถามข้อมูล.

สถานีอุดุนิยมวิทยาเชียงใหม่ (แม่จี). 2549. กรมอุดุนิยมวิทยา กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสาร

สถานีอุดุนิยมวิทยานครปฐม. 2545. กรมอุดุนิยมวิทยา กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสาร

สมศักดิ์ รักไพบูลย์สมบัติ. 2535. ทำเนียบกล้วยไม้ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. ห้องหุ้นส่วนจำกัดเปลเปอร์
ออฟเซท, กรุงเทพฯ .

Keokamnerd,M.1999. The 11th Asian Agricultural Symposium on Biological Diversity,
Kumamoto , Japan.

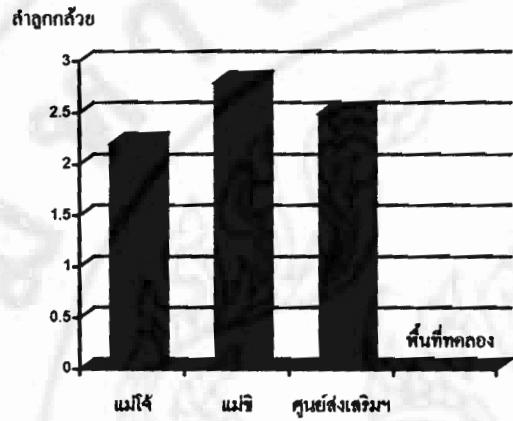
Seidenfaden,G.1985. Orchid Genera in Thailand XII. Dendrobium SW. Opera

Botanica Number 83 – 1985. Printed in Denmark. ISBN 87 – 88702 -11 –1

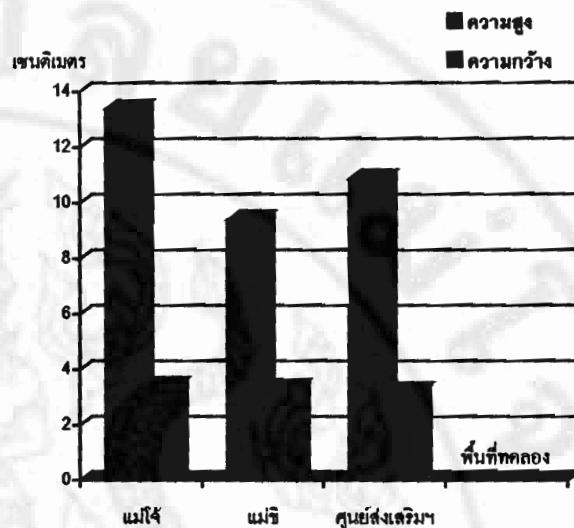
W.W.W.Kanchanapisex.or.th. ไม้ดอกหอมไทย สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่มที่ 22

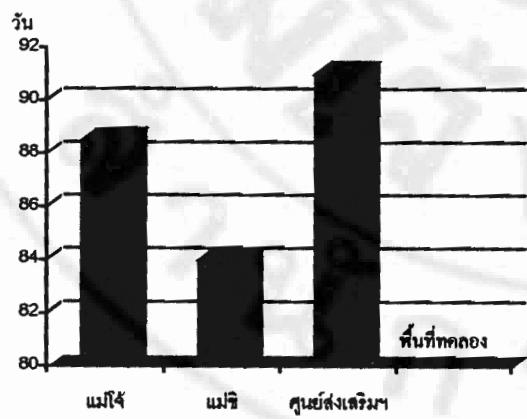
ภาคนวก

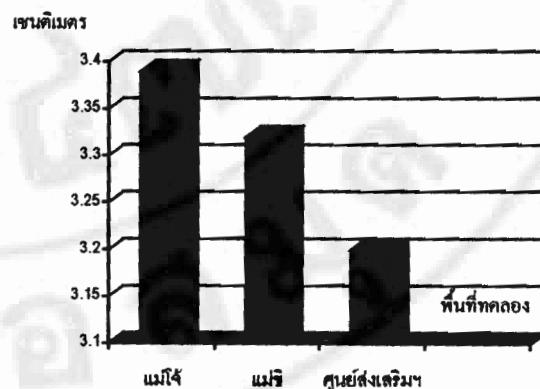
ภาพผนวกที่ 1 แสดงจำนวนลูกกลั่วยที่แยกใหม่ของเอื้องแซะ ห้อม จากการแยกลูกกลั่วยปลูกจำนวน 3 ลำ

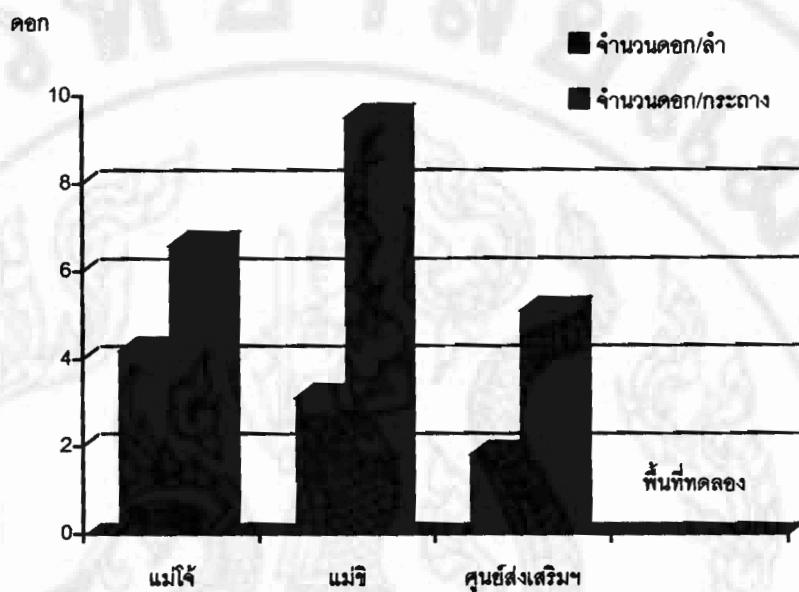
ภาพผนวกที่ 2 แสดงขนาดความสูงและความกว้างลูกกลั่วยของเอื้องแซะ ห้อม จากการแยกลูกกลั่วยปลูกจำนวน 3 ลำ

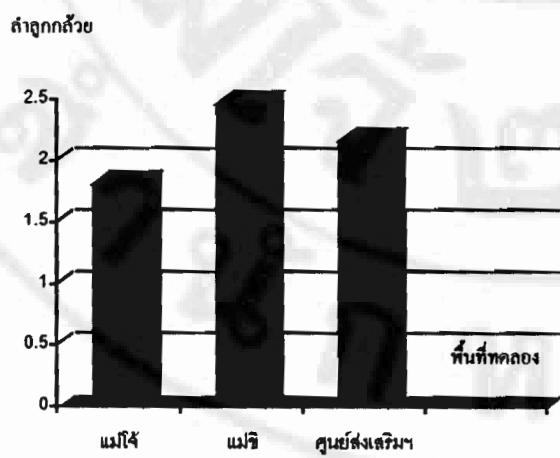
ภาพผนวกที่ 3 แสดงระยะเวลาในการอุดตอกของเอื้องแซะห้อม จากการแยกลูกกลั่วยปลูกจำนวน 3 ลำ

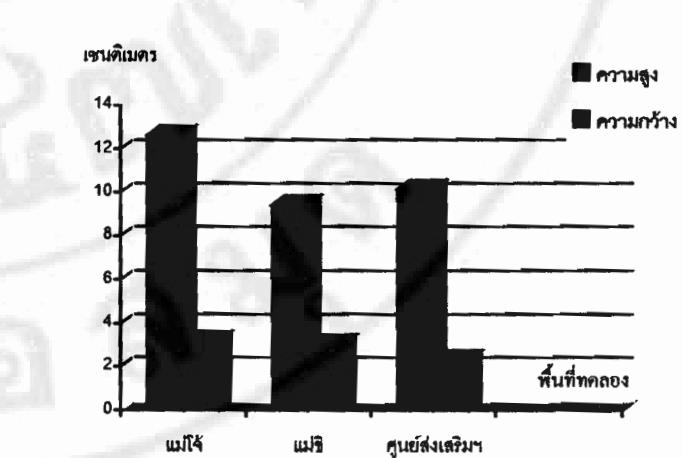
ภาพผนวกที่ 4 แสดงขนาดตอกของเอื้องแซะห้อม จากการแยกลูกกลั่วยปลูกจำนวน 3 ลำ

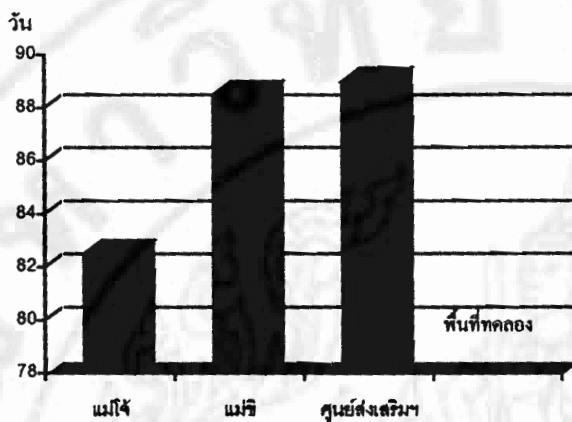
ภาพพนวกที่ 5 แสดงจำนวนตอครัวต่อครัว และจำนวนตอครัวต่อครัวต่อ 3 ครัว ของแขวงเขื่องแซะหนอง จากการแยกล้ำกลุ่มจำนวน 3 ครัว

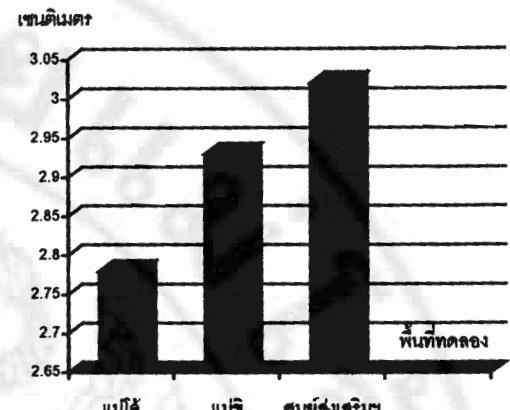
ภาพพนวกที่ 6 แสดงจำนวนครัวล้วงที่แยกใหม่ของแขวงเขื่องแซะหนอง จากการแยกล้ำกลุ่มจำนวน 5 ครัว

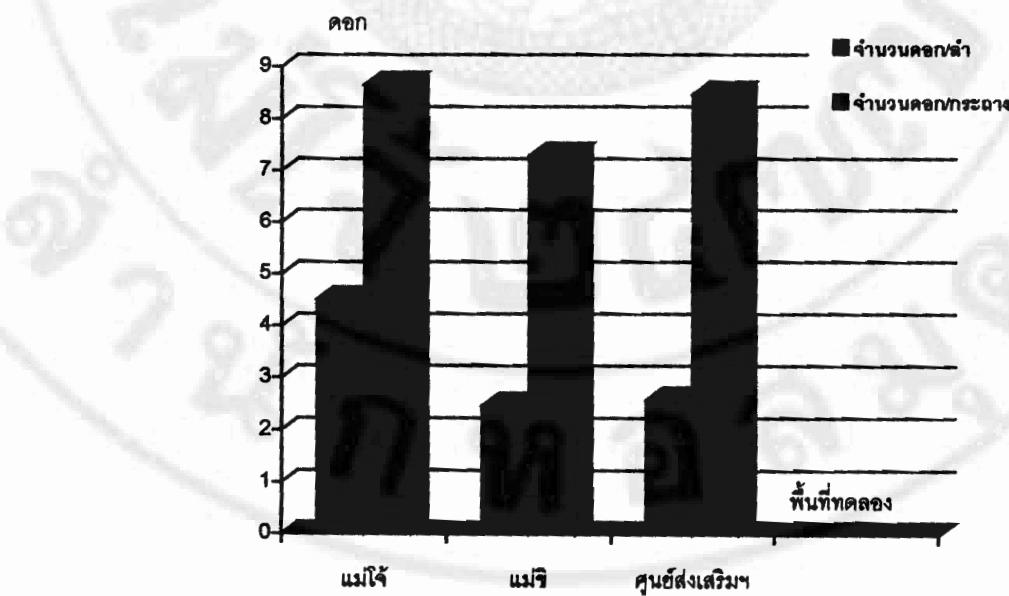
ภาพพนวกที่ 7 แสดงขนาดความสูงและความกว้างล้ำกลุ่มของแขวงแซะหนอง จากการแยกล้ำกลุ่มจำนวน 5 ครัว

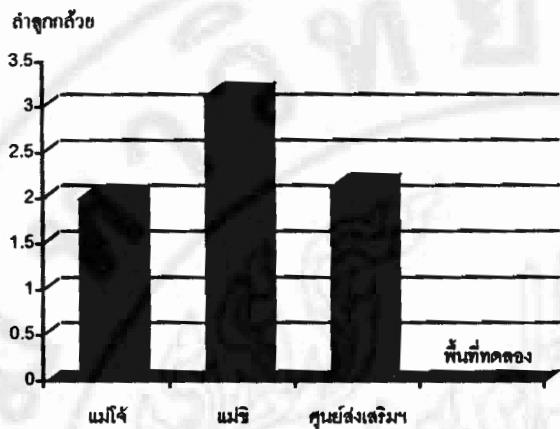
ภาพผนวกที่ 8 แสดงระยะเวลาในการออกออกของเรื่องแขวน
จากการแยกกลุ่มล้วงปลูก จำนวน 5 ลำ

ภาพผนวกที่ 9 แสดงขนาดดอกของเรื่องแขวน จากการแยก
กลุ่มล้วงปลูกจำนวน 5 ลำ

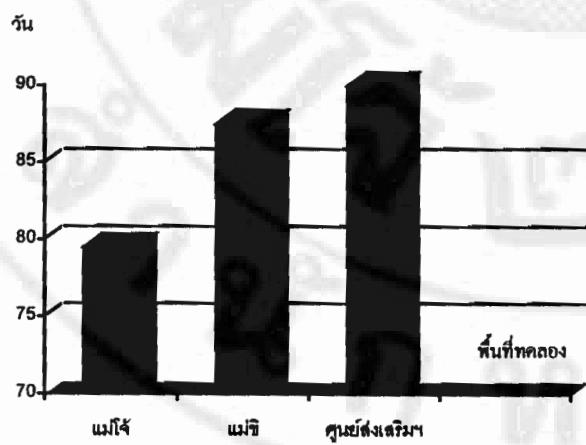
ภาพผนวกที่ 10 แสดงจำนวนดอกต่อลำ และจำนวนดอกต่อกระดาษของเรื่องแขวน จากการแยกกลุ่มล้วง
ปลูก จำนวน 5 ลำ

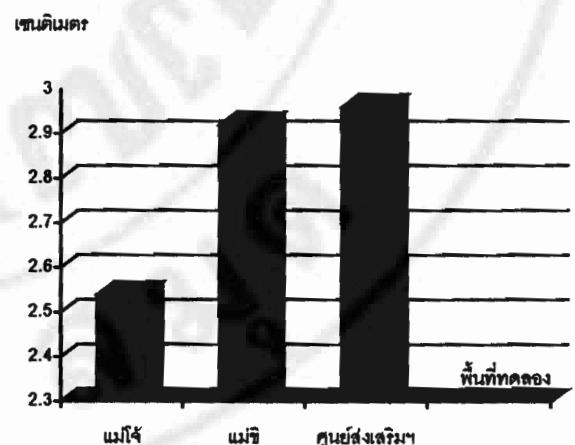
ภาพผนวกที่ 11 แสดงจำนวนนักเรียนที่แยกใหม่ของเข็งแขวน
จากการแยกนักเรียนปีก จำนวน 7 ลำ

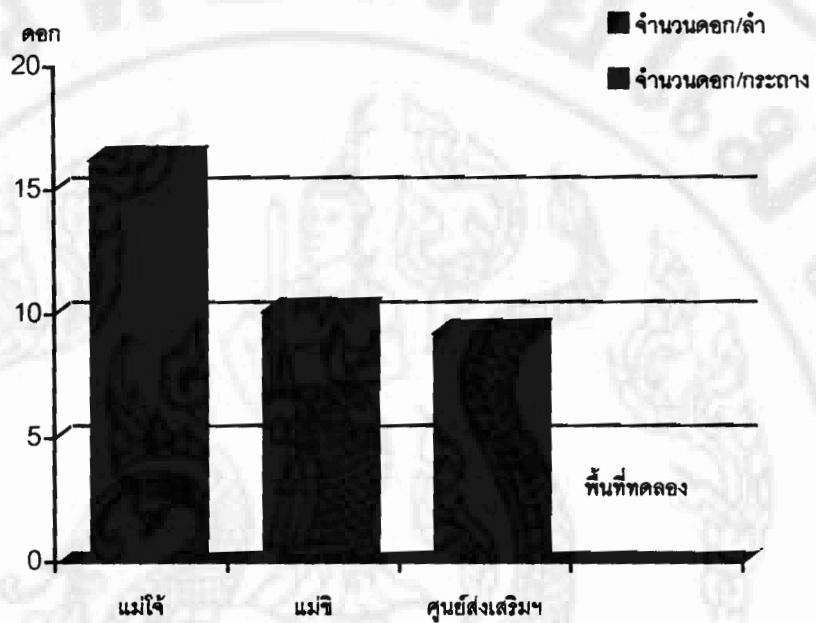
ภาพผนวกที่ 12 แสดงความสูงและความกว้างนักเรียนที่แยกใหม่ของเข็งแขวน
จากการแยกนักเรียนปีก จำนวน 7 ลำ

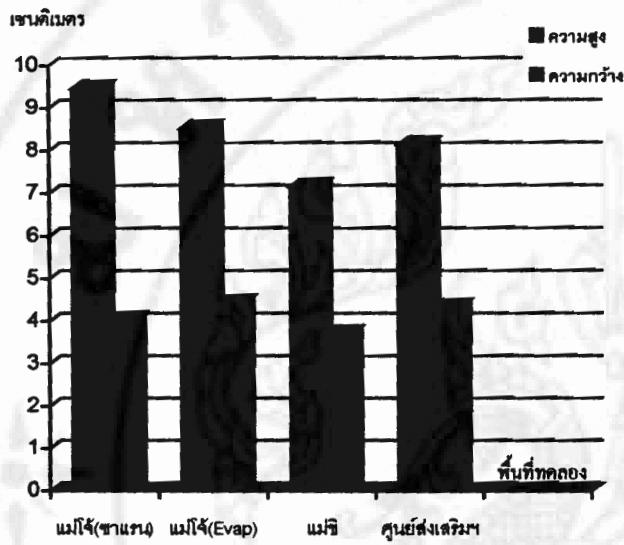
ภาพผนวกที่ 13 แสดงระยะเวลาในการออกตัวของเข็งแขวน
จากการแยกนักเรียนปีก จำนวน 7 ลำ

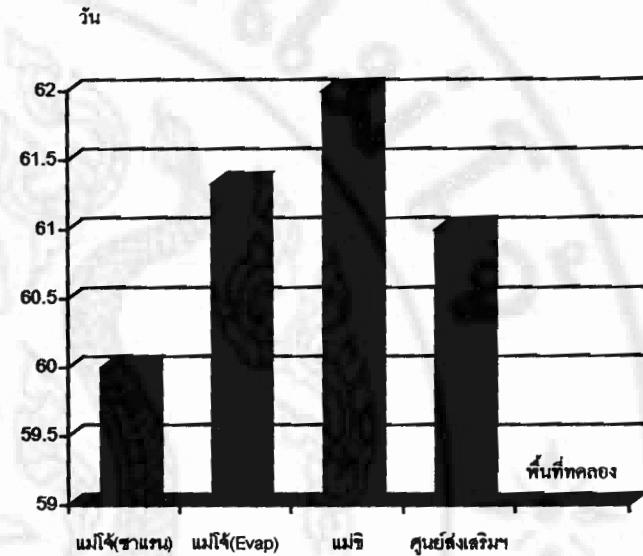
ภาพผนวกที่ 14 แสดงขนาดตัวของเข็งแขวน จากการแยกนักเรียนปีก
จำนวน 7 ลำ

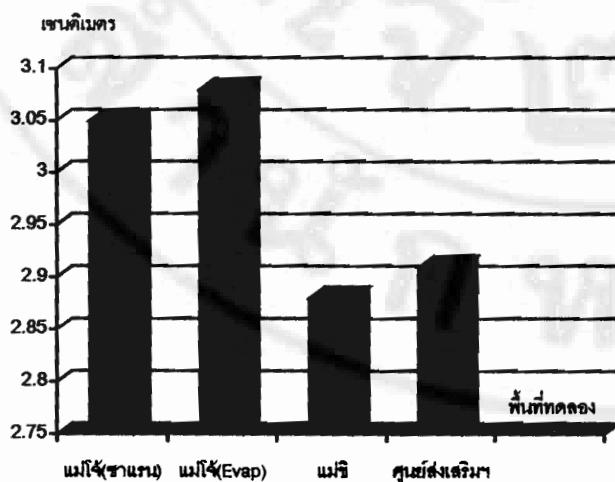
ภาพผนวกที่ 15 แสดงจำนวนศดกต่อลำ และจำนวนศดกต่อครอบครัวของเชื้อ Hendra จากการแยกลำดูกลั่วปลูก จำนวน 7 ลำ

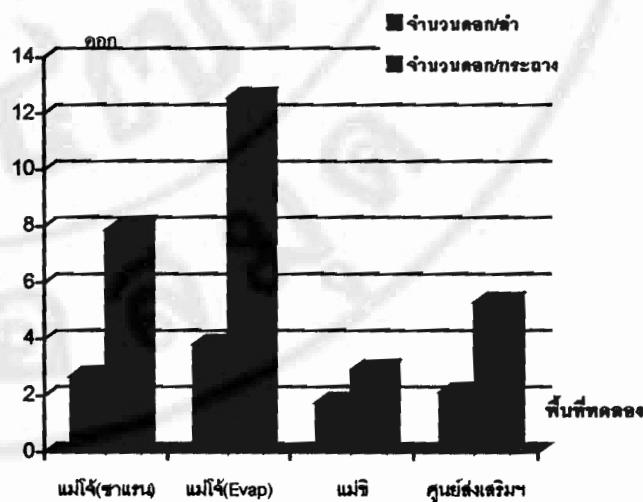
ภาพผนวกที่ 16 แสดงความสูงและความกว้างลำลูกกล้าวัยของเชื้อ
แข็งหอนจากการเพาะเมล็ด

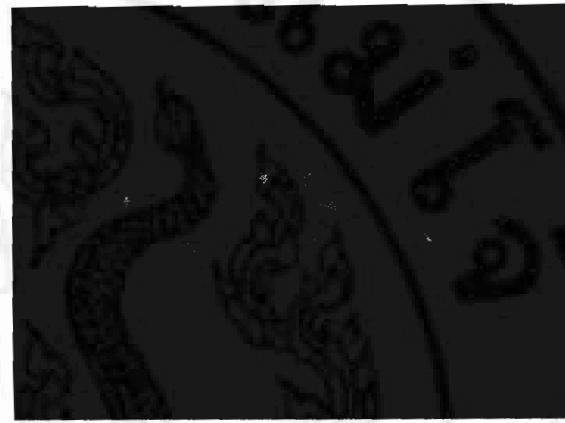
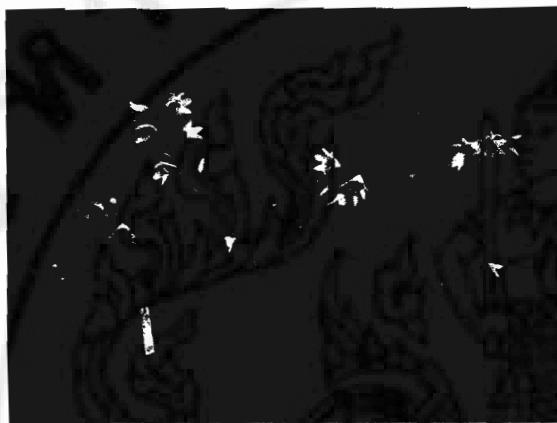
ภาพผนวกที่ 17 แสดงระยะเวลาในการออกดอกของเชื้อแข็งหอน
จากการเพาะเมล็ด

ภาพผนวกที่ 18 แสดงจำนวนดอกของเชื้อแข็งหอนจากการ
เพาะเมล็ด

ภาพผนวกที่ 19 แสดงจำนวนดอกต่อลำและจำนวนดอกต่อกระดาษของ
เชื้อแข็งหอนจากการเพาะเมล็ด

ภาพผ่านววกที่ 20 แสดงจำนวนดอก และขนาดดอกของเสื้องแระnomที่แยกลำคลูกกลิ้วยปลูก ในโรงเรือนหลังคาพลาสติกใส่มีชาแรงพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์ ที่มีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

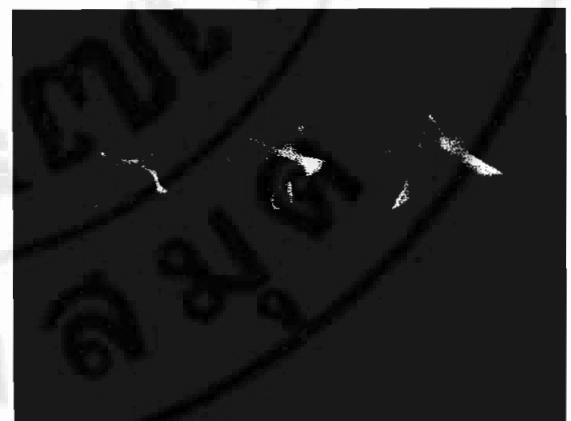
ภาพผ่านววกที่ 21 แสดงจำนวนดอก และขนาดดอกของเสื้องแระnomที่ปลูกจากต้นกล้าเพาะเม็ด ในโรงเรือนหลังคาพลาสติกใส่มีชาแรงพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์ ที่มีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

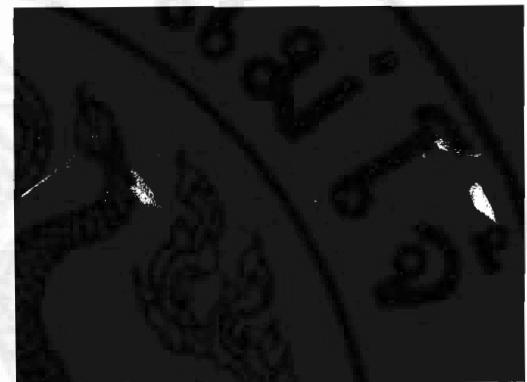
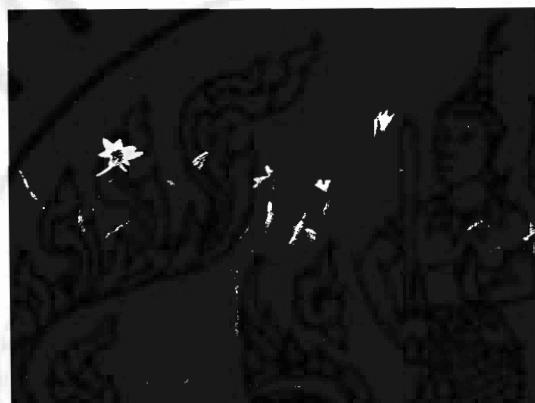
ภาพผนวกที่ 22 แสดงจำนวนดอกและขนาดดอกของอีองแซะหอมที่ปลูกจากต้นกล้าเพาะเมล็ด
ในโรงเรือนระบบไฮ耶็นที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ภาพพนวกที่ 23 แสดงจำนวนดอก และขนาดดอกของเสื้องแซะหอมที่แยกสำลุกกลับสีปูนแมวิ

ภาพพนวกที่ 24 แสดงจำนวนดอก และขนาดดอกของเสื้องแซะหอมที่ปูนจากตันกล้า
เพาะเมล็ดที่บ้านแมวิ

ภาพผนวกที่ 25 แสดงจำนวนดอก และขนาดดอกของอีองแซะหอมที่แยกลูกกลั่วยปูอก
ที่ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง แม่ย่องสอน

ภาพผนวกที่ 26 แสดงจำนวนดอก และขนาดดอกของอีองแซะหอมที่ปลูกจากต้นกล้าเพาะเมล็ด
ที่ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง แม่ย่องสอน

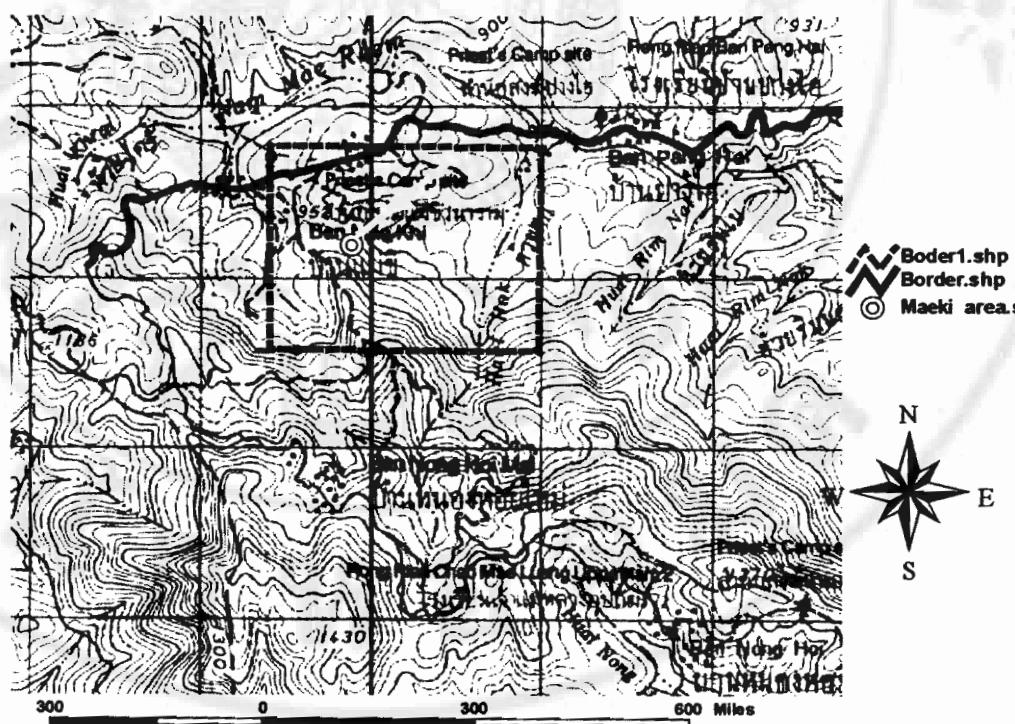
ภาพผนวกที่ 27 แผนที่แสดงที่ตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้

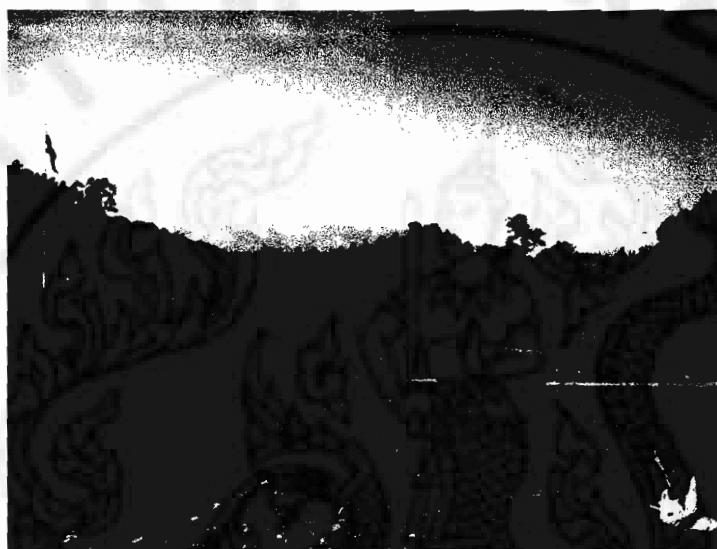
ภาพแผนที่ 28 แผนที่แสดงที่ดังบ้านแม็กซิ

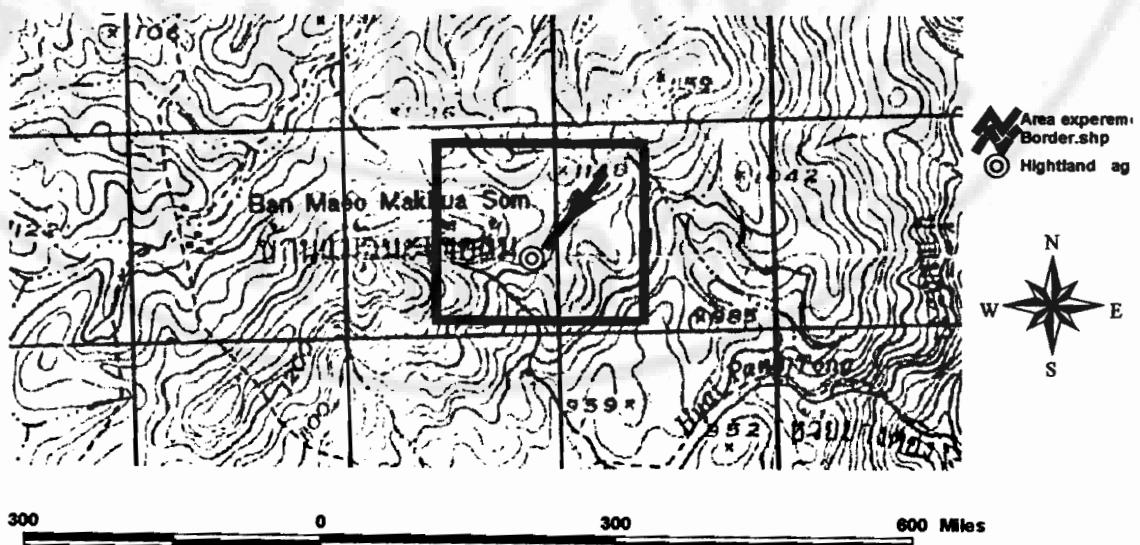
ความสูงจากระดับน้ำทะเล 940 เมตร
อุณหภูมิเฉลี่ย 25.22 องศาเซลเซียส
ความชื้นสัมพัทธ์ 71.27 เปอร์เซ็นต์

ภาพผนวกที่ 29 แผนที่แสดงที่ดังศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง แม่ย่องสอน

ความสูงจากระดับน้ำทะเล 930 เมตร
อุณหภูมิเฉลี่ย 24.24 องศาเซลเซียส
ความชื้นสัมพัทธ์ 75.13 เปอร์เซ็นต์

ตารางภาคผนวกที่ 1 แสดงสภาพภูมิอากาศที่มีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ บ้านแม่ขี และศูนย์ส่งเสริม
การเกษตรที่สูง แม่ย่องสอน

พื้นที่ทดลอง ปี 2549	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศา เซลเซียส)	ความชื้น สัมพัทธ์เฉลี่ย (เปอร์เซ็นต์)	ความชื้น ของแสง (ลักษณะ)*	ความสูงจาก ระดับน้ำทะเล (เมตร)
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ - โรงเรือนหลังคาพลาสติกใสเมืองชาน พรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์	27.32	69.7	8,682.49	320
- โรงเรือนระบบไอกายืน	26.86	74.24	8,394	
บ้านแม่ขี	25.22	71.27	3,538.81	940
ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง	24.24	75.13	4,153.32	930

ที่มาของข้อมูล

1. มหาวิทยาลัยแม่โจ้
2. บ้านแม่ขี จากคุณสมจิตรา ยาดี
3. ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูง แม่ย่องสอน อ.เมือง จ.แม่ย่องสอน

* 1ลักษณะ ประมาณ 10.67 พุตตแคนเดลิ

ตารางภาคผนวกที่ 2 แสดงสภาพภูมิอากาศที่สถานีอุตุนิยมวิทยาเชียงใหม่ (แม่จ้า)
ประจำปี 2549

เดือน	อุณหภูมิ			ความชื้นสัมพัทธ์		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มค.49	30.1	14.1	22.1	93.4	30.9	62.2
กพ.49	32.7	16.2	24.5	91.9	29.1	60.5
มีค.49	35.9	18.5	27.3	91	26.9	59
เมย.49	35.5	21.2	28.4	91.3	35.4	63.3
พค.49	32.2	22	27.1	91.6	48.6	70.1
มิย.49	33.3	23.7	28.5	91.7	50.7	41.2
กค.49	31.7	23.5	27.6	92.5	57.3	74.9
สค.49	31.8	23.1	27.5	93.1	55.8	74.5
กย.49	32.3	22.7	27.5	92.7	51.7	72.3
ตค.49	32	21.4	26.7	93.4	47.3	70.4
พย.49	31.8	17.4	24.7	95.1	36.1	65.6
ธค.49	29.9	14.9	22.4	94.6	32.2	63.4
เฉลี่ย	32.4	19.9	26.2	92.7	42.9	67.3

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาเชียงใหม่ (แม่จ้า) กรมอุตุนิยมวิทยา กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร